

МѢСАЦА ТОГѠЖЕ ВЪ Д-Н ДЕНЬ.

СѢАГѠ МѢННИКА ΕΝΨΥΧΙΑ.

СѢТІХІРЫ, ГЛАГОЛЪ Н. ПОДОБЕНЪ: МѢНИЦЫ ГДНИ:

ГРЕБЕНЬМНІ СТЪЖЕМЪ ДАЖЕ ДО ВНДТРЕННИХЪ ТВОИХЪ, ДОБЛІИ МѢНИЧЕ, ПРЕБЫЛЪ ЄСІИ НЕПРЕКЛОНИЕНЪ, НМѢА ѠКО ѠМНОЕ КЪ БГѠ ѠУКРѢПЛЯЮЩЕМЪ ТЛ, ΕΝΨΥΧІЕ, Н БЕЗЗАКОННЮЩЫА ПОСРАМАЮЩЕМЪ. ЄГОЖЕ МОЛН, СПАСІТЕСА ВѢРОЮ ТВОЮ ЧТЪЩИМЪ ПАМАТЬ ДНЕСЬ.

ИЗВОЮ МЕЧА ѠУСѢЧЕСА БЖТВЕННАА ГЛАВА ТВОА, ДОБЛІИ МѢНИЧЕ, Н ВМѢСТѠ КРѠВЕ МЛЕКО Н ВОДЪ НСТОЧАЕШИ ЧДНѠ, ПРИВЛЕКАЪ ЄСІИ КЪ ПОЗНАНІЮ НЕРАЗЪМНЫА, СЛАВЪ НЕИЗРЕЧЕННЮ ПРИЕМЪ, Н БЖЕСТВЕННЫМИ ХОДАТАЙСТВЫ ВСѢМЪ ПОДАЪ ВЕЛІЮ МНОСТЬ.

БЛАГОДЪШНѠ ΕΝΨΥΧІИ СТРАДАНІА ИСОНЧА Н ПОДВИГИ, Н ПОБѢЖДАА БЕЗЪМНЫА ТЕРПѢНІЕМЪ, Н ѠДНВЛАА НЕВѢРНЫА, БОЛѢЗНЕИ НЕСТЕРПИМЫХЪ НАВЕДЕНЬМИ: ТѢМЖЕ ПО КОНЧІНѢ ѠУБЛАЖАЕТСА, ТОГѠ МОЛІТВАМИ, ГДН, ВСѢМЪ ПОДАЖДЪ ВЕЛІЮ МНОСТЬ.

СЛАВА, Н НЫНѢ, БГОРОДНЧЕНЪ:

ПОМЫШЛЕНІА НЕЧІСТА Н ѠУСТНА ЛЬСТІВА, ДѢЛА ЖЕ МОА ВЕА ѠСКВЕРЕНА: Н ЧТО СОТВОРИ; КАКѠ ѠУСРАЩЪ СДІЮ; ВЛЧЦЕ ДВО, МОЛН ІНА ТВОЕГО Н ЗИЖДІТЕЛА, Н ГДА, ІАКѠ ДА ВЪ ПОКААНІИ ПРИНМЕТЪ ДЪХЪ МОИ, ІАКѠ ЄДИНЪ БГОДЪТРОБЕНЪ.

КРѢТОВГОРОДНЧЕНЪ: НЕ ТЕРПИЮ, ЧАДО, ВІДАЩИ ТЛ НА ДРЕВѢ ѠУСНДѢША, БОДРОСТЬ ВСѢМЪ ПОДАЮЩАГО: ІАКѠ ДА НЖЕ ДРЕВЛЕ ПРЕСТЪПЛЕНІА ПЛОДОМЪ, СНОМЪ ПОГІБЕЛЬНЫМЪ ѠУСНДѢШЫМЪ, БЖЕСТВЕННЮ Н СПАСІТЕЛЬНЮ БОДРОСТЬ ПОДАСИ, ДѢА ГЛГОЛШЕ ПЛАЧЪЩИСА, ЮЖЕ ВЕЛНЧАЕМЪ.

На Оўтренн

Канѡнъ, ѣгѡже краегранѣіе:

Ἐνψύχια благодѣшнѡ поѹ болѣзньн. Творѣніе іѡнѡфоѡ.

Гл҃сѣ ѿ. Пѣснь ѧ.

Ірмосъ: Вѡдѣ прошѣдѣ ѡакѡ сѣшѣ, ѿ ѣгѣпетскагѡ слѧ ѿзбѣжѧвѣ, іѣльтѧннѣ
ѡпїѧше: ѿзбѧвнтелю ѿ бѣдѣ нашѣмѣ поїмѣ.

Страдѧніѧ благодѣшнѡ, бл҃женне, твоѧ, ѣнψύχїе мѣченнче, поѧ, молю тѧ,
ко гдѣ ѿмѣѧ дерзновѣніе, дѣшѣ моѹ стрѣтѣй мѣчнѣтельствѧ ѿсхнѣтнѣ.

Оўмѣ твоѧ мановѣніемѣ ѣже кѣ бѣдѣ, презрѣ всѧ жнѣтнѧ крѧснаѧ, бл҃женне: ѿ
вѣсѣ крѧсѣнѣ іѧвнѣѧ, надѣ стрѣстѣмнѣ цѧрствѡбѧвѣ, ѣнψύχїе.

Бѣсѣтъ ѡнѣстнннѣ терпѣлнѣвѣ, ѣгдѧ мѣкамн ѿскѣшѧшеѧ ѿ болѣзньн, всѧ
оўднѣлѧѧ безѡжннѧ, ѿ стрѧдѧлецѣ ѿстннѣнѣ познѧвѧемѣ.

Бѣгѡроднчѣнѣ: Плѡтн подѡбїемѣ роднѣѧ ѿзѣ тѣбѣ вѣлка, ѡбнѡвнѣ нашѣ
ѡбѣтѣшѧвѣшеѣ, ѡтроковнѣце, ѣстѣствѡ, ѿ мѣртѡвнѧ небѣсны содѣѧ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Ты ѣснѣ оўтверждѣніе прнѣкѧющнѣ кѣ тѣбѣ, гдѣ, ты ѣснѣ свѣтѣ
ѡмрѧчѣнннѣ, ѿ поѣтѣ тѧ дѣхѣ моѧ.

Разѡмна сѣща повѣдѧютѣ безѡмннѣ тѣбѣ слѡчѣстнѡмѣ кнѧзю, безѡмнѡ
дѣмѡнѡмѣ слѣжѧщемѣ.

На высѡтѣ мѣчѣніѧ твоѣгѡ вознѣшѣтнѣѧ, ѧггѧз ѡвѣлѣѧ, тѣбѣ дерзновѣнна
оўстрѡѡлетѣ, стрѣстѡтѣрпче ѣнψύχїе.

Поѧ прѣбѡлѣ ѣснѣ вѣ темннѣцѣ, бѣѧ ѿ гдѧ ѿповѣдѧѧ, хрѧннѣтель же сѣгѡ
повѣлѣнїемѣ показѣѧѧ.

Бѣгѡроднчѣнѣ: Пѣнїе бл҃годѧрствѣннѡ стрѧдѧльчѣскнѣ лнѣкѣ поѣтѣ тѣбѣ,
ѡтроковнѣце ѣтѧѧ, твоѧмн хѡдѧтѧствѣ повѣдонѡсѣцѣ бѣѣѣ.

Сѣдѧленѣ, гл҃сѣ ѧ. Подѡбенѣ: Грѡбѣ твоѧ:

Бл҃годѣшнѡ дѡбрыѣ соѡврѣшнѣѣ подѡвнѣгѣ, повѣднѧлѣ ѣснѣ врѧгѧ сѣпѡстѧтѧ,
мѣчннче, поѣсѣтнѣ ѿ чѣдѣѣ ѡ бѣѧ прїѣемѣ. тѣѣмѣже всѧ вѣрннѣѣ цѣркѡѣ оўблѧжѧетѣ
тѧ, вѣ настѡѡщнѣ дѣнѣ бл҃гохѡвѧльнѡ почнтѧющнѣ.

Пѣснь 5.

Ірмосъ: Молитвѣ пролію ко гдѣ, и томѣ возвѣщѣ печали моѣ, ѣкѡ сѡлз дѡша моѣ исполниша, и живѡтъ моѣ ѡдѣ приближиша, и молюся, ѣкѡ іѡна: ѡ тли, бже, возведи ма.

Ѳбдуревлетъ оубо мѣчѣній тѡготѣ, не мѡжетъ же погрѣзѣти тѣ, мѣниче: хрѣта бо и бга помощника имѣла єси и корміа, направляюща тѣ ко пристѣнницѣ тихомѣ своегѡ црѣтвіа, євѡнѣхіе.

Краснѡ твоѡ востѣніе, мѣниче, дѡшѣбное сопротивнымъ показѡа, гвѣла єси тѣмъ страшенъ, оуднвѣла терпѣніемъ ѡнѣхъ сломысліе, и пріѣтъ ѡ хрѣта подвиговъ побѣды возмѣдѣе.

Безъ правды проліанною кровію, погрѣзѣлъ єси вѣсь дѣмонскій полкъ, и словестнѡхъ мнѡжество истопѣ: вѣрныхъ же напоѣа собѡръ, євѡнѣхіе, богѣтнѡ, стѣхъ мѣникъ оукрашеніе.

Бѣгѡродиченъ: Исправн спѣдша ма всего, ѣкѡ страстѣмъ ѡвѣрѣшаго двѣрь, и твоимъ благимъ ходѣтайствомъ къ поканіа вхѡдомъ введи, и спаси ма, вѣхъ єса рѡждшаа и гдѣ.

Пѣснь 3.

Ірмосъ: Отроцы єврейстѣи въ печь попраша пламень дерзновеннѡ, и на рѡсѣ ѡгнь преложѣша, вопіюще: блгословѣнъ єси, гдѣ бже, во вѣки.

Собѡромъ мѣникѡвъ причислиша єси, и ликѡмъ бжѣтвенныхъ безплѡтныхъ, ѡ безсловесіа страстѣи тѣло оудержавъ, храбровалъ єси и зраднѡ, страдальче хрѣтовъ треблаженне.

Ѳ добрыа твоѣа кѡпли! горстѣю бо кровѣ и змѣнилъ єси вѣшнее црѣтво, мѡдре, въ нѣмже и воспѣвалѣши: блгословѣнъ єси, гдѣ бже, во вѣки.

Падѣши оубзвѣвѣа мечѣмъ, мѣниче, и безъ мѣры хвалѣщагоа веліара спопираѣши, и гзвѣамн сѣкѣаши ненцѣльнѡ, твоимъ крѣпкимъ оумомъ, слообразнѡ приразнѣвшѣа.

Бѣгѡродиченъ: Горѣ тѣ прѡрокъ даніилъ бжѣтвеннымъ дѡхомъ наречѣ, дѡ: и зъ неѣже камень хрѣтовъ безъ рѡкѣ ѡсѣчѣа, и сокрѣшеніе содѣла истѡканнѡхъ прѣлестнѣ.

Пѣснь ѿ.

Ірмосъ: Побѣдители мѹчители и пламене, бѣгодѣтїю твоєю бѣвше, заповѣдемъ твоимъ сѣлѹ прилѣжающе, ѿтроцы вопїахѹ: бѣгословїте, всѣмъ дѣла гдѣна, гдѣа.

Побѣдитель мѹчителей и дѹховъ былъ єсїи нечїстыхъ, вѣрныхъ же челоуѣковъ, страдалече єνψύχїе, слава и похвала, тѣа восхваляющихъ священными пѣсньми, и превозносящихъ хрїта во всѣа вѣки.

Кесарїистїи священнии воспѣваютьъ тѣа людіе, преблженне: въ томъ бо, мѹчнице, лежѣа тѣло твоє, источаетъ исцѣленїи стрѣни, страсти потопляющыа, и вѣрныхъ сердца ѡрошающыа бжтвеннѹ.

Вшедъ мужески въ подвиговъ сдѣнїе, мѹчнице, строганъ былъ єсїи даже до членѹвъ, и до самагѹ внѣтряннагѹ строенїа, но гвнїла єсїи вееь непреклоненъ, непоколебимъ: тѣмъ вѣнцы прїахъ єсїи побѣды.

Бѣгородиченъ: Мїлостиваа дѣо, гаже мїлостиваго слова рѹждши, немилосѣрдаго ма тѣне оуцѣдри, ѡчланныаа прегрѣшенїи безмѣрными и необрацающаа, но въ лѣпостїи житїе ижднїва.

Пѣснь дѣ.

Ірмосъ: Воистиннѹ бцѹ тѣа исповѣдемъ, спасенїи твоѹю, дѣо чїтаа, съ безплѹтными лики тѣа величающе.

На древо воздвнженъ былъ єсїи, стрѣть коображаа безстрастнагѹ, и страсти оумалившагѹ благочестївыхъ за милосѣрдїе, мѹчнице єνψύχїе.

Внѣтно бѣсть чѣдо велїе въ твоєй кончинѣ: вмѣстѹ бо кроуе млекѹ съ водоу, главѣ твоєй ѡсѣченѣ бѣвшеи, мѹчнице, истече.

Твоими оудесы, всеблаженне, препрославленный єдїнъ бгъ прославиа, въ прославленїи всеващїаа твоєа пѣматїи, гаже прорекхъ єсїи.

Днесъ веселїа въ твоєй бжтвеннѣи пѣматїи цѣрковь познаваетъ, єνψύχїе, въ нѹже поущыа тѣа всѣа спасїи молїтвами твоими.

Бѣгородиченъ: Свѣтомъ ма покаанїа ѡзарїи, дѣо, грѣхѹ ноцїю ѡмраченнаго, и оунынїаа мглоу спокровеннаго.